

Ingediend via e-mail

Ministerie van Justitie en Veiligheid
t.a.v. mevrouw mr. E.D.G. Kiersch
Directeur Wetgeving en Juridische Zaken
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Den Haag, 18 maart 2025
dossiernummer: 205802
uw kenmerk: n.v.t.
telefoonnummer: +31 (0)70 335 35 35
e-mail: secretariaat@advocatenorde.nl

Betreft: Wetsvoorstel 'Versterking rechtsbescherming in de jeugdbescherming'

Geachte mevrouw Kiersch,

Bij brief van 19 december 2024 heeft u de Nederlandse orde van advocaten (NOvA) ter consultatie voorgelegd het concept wetsvoorstel 'Versterking rechtsbescherming in de jeugdbescherming'. De NOvA voldoet graag aan uw verzoek en heeft zijn adviescommissie familie- en jeugdrecht gevraagd te adviseren.

Bijgaand stuur ik u het advies van de adviescommissie. De algemene raad sluit zich aan bij de overwegingen van de adviescommissie en verzoekt u deze bij de verdere uitwerking te betrekken.

Met de meeste hoogachting,
namens de algemene raad,



mw. mr. S.F.M. ten Berge
plaatsvervangend algemeen secretaris

bijlage: advies van de adviescommissie familie- en jeugdrecht

Bezoekadres
Prinses Beatrixlaan 5
2595 AK Den Haag
Tel. 070 - 335 35 35

Postadres
Postbus 30851
2500 GW Den Haag

ADVIES

Aan:	algemene raad
Van:	Wetgevingsadviescommissie familie- en jeugdrecht
Datum:	13 maart 2025
Betreft:	Wet wijziging van boek 1 van het Burgerlijk Wetboek en enige andere wetten in verband met de verbetering van de rechtsbescherming van kinderen en ouders bij maatregelen van kindbescherming (Wet versterking rechtsbescherming in de jeugdbescherming)

Conclusie

De voorgestelde wijzigingen worden in brede zin als zinvol en noodzakelijk beschouwd, vooral vanwege de verbeterde aansluiting bij internationale verdragen en jurisprudentie en de versterking van rechtsbescherming voor minderjarigen en ouders. Het implementeren van het subsidiariteitsvereiste en het benadrukken van het belang van alternatieve maatregelen zijn belangrijke verbeteringen. Daarnaast wordt aanbevolen om praktische knelpunten, zoals termijnen voor omgangsplannen en de toegankelijkheid van geschillenregelingen, verder te optimaliseren. De introductie van kosteloze juridische bijstand, inclusief de piketregeling, en een proactieve rol van de kinderrechter dragen bij aan een meer rechtvaardige en effectieve jeugdbeschermingspraktijk.

Kernpunten

1. **Rechtsgrond ondertoezichtstelling, uithuisplaatsing en gezagsbeëindiging:**
 - De wijziging van de rechtsgrond wordt als zinvol beschouwd, met nadruk op het noodzakelijkheids-, proportionaliteits- en subsidiariteitsvereiste. Dit sluit aan bij internationale regelgeving en jurisprudentie.
 - Subsidiariteit benadrukt het zoeken naar alternatieve, minder ingrijpende maatregelen.
2. **Zelfstandige bevoegdheid minderjarige:**
 - De uitbreiding van de rechtspositie van de minderjarigen van 12 jaar of ouder is wenselijk maar er zijn ook zorgen over de zelfstandige rechtsingang voor minderjarigen van 12 jaar of ouder, gezien mogelijke druk en conflicten binnen het gezin. Hier dient voldoende oog voor te zijn.
3. **Duur en verlenging ondertoezichtstelling en uithuisplaatsing:**
 - De duur van de ondertoezichtstelling en uithuisplaatsing moet strikt worden gekoppeld aan de noodzaak. Eerdere beëindiging ervan indien de situatie dat toelaat, moet de norm zijn.
 - Jaarlijkse toetsing door de kinderrechter wordt essentieel geacht voor rechtsbescherming.
4. **Omgang en hoofdverblijf:**
 - De uitbreiding van de bevoegdheden voor het indienen van verzoeken wordt wenselijk geacht om efficiëntie en rechtsbescherming te bevorderen.
 - Het betrekken van broers en zussen in omgangsplannen is essentieel, zeker in samengestelde gezinnen.
5. **Omgangsplan en termijnen:**
 - Snellere opstelling van omgangsplannen wordt aanbevolen om onnodig contactverlies te voorkomen en het doel van terugplaatsing te ondersteunen.
 - De kinderrechter dient een actieve rol te hebben om het recht op omgang te waarborgen.

6. Toegankelijkheid geschillenregeling:

- Voorstellen om verzoeken kosteloos door advocaten te laten indienen worden als wenselijk beschouwd om "equality of arms" te waarborgen.

7. Codificatie jurisprudentie:

- Het codificeren van bestaande jurisprudentie, bijvoorbeeld op het gebied van voogdij en omgang, wordt als wenselijk beschouwd voor duidelijkheid en rechtszekerheid.

8. Spoedprocedures en Termijnen:

- Verkorting van termijnen in spoedprocedures wordt als wenselijk gezien voor snellere rechtsbescherming. Dit geldt ook voor de verkorting van appel- en cassatietermijnen.
- Kosteloze juridische bijstand via een piketregeling wordt cruciaal geacht, met behoud van keuzevrijheid voor een voorkeursadvocaat.

9. Verlaging leeftijds grens hoorrecht minderjarige

- De verlaging van de leeftijds grens wordt positief beoordeeld. Uniformiteit in leeftijdscategorieën binnen de rechtspraktijk wordt aanbevolen.

10. Rechtsbijstand

- Kosteloze rechtsbijstand in situaties van ingrijpende overheidsmaatregelen, zoals uithuisplaatsing of beëindiging van gezag, wordt noodzakelijk geacht.
- De codificatie van succesvolle pilots, zoals de piketregeling bij spoeduisplaatsingen, draagt bij aan directe en effectieve rechtsbescherming.

Artikelsgewijs commentaar*Artikel 1 – Burgerlijk Wetboek*

Artikel 1:255a BW (rechtsgrond ondertoezichtstelling)

Lid 1

Is een wijziging van de rechtsgrond voor een ondertoezichtstelling zinvol?

JA de wijziging van de rechtsgrond voor een ondertoezichtstelling zoals voorgesteld wordt zinvol geacht. Hiermee wordt aansluiting gevonden bij internationale wet- en regelgeving, waaronder art. 8 EVRM, en de jurisprudentie van het EHRM. In de nieuwe rechtsgrond komen terug 1) het noodzakelijkheidsvereiste 2) het proportionaliteitsvereiste en 3) het subsidiariteitsvereiste. De toevoeging van het subsidiariteitsvereiste dwingt om stil te staan bij alternatieve mogelijkheden en ondervangt daarmee tevens de huidige rechtsgrond waarin de noodzakelijke zorg niet of niet voldoende dient te worden geaccepteerd.

Lid 2

Is het wenselijk de minderjarige van 12 jaar of ouder een zelfstandige bevoegdheid te geven tot het doen van een verzoek tot ondertoezichtstelling indien de Raad voor de Kinderbescherming hiertoe niet overgaat?

Uit het genoemde rapport 'Kind in proces' uit 2020 blijkt de aanbeveling om kinderen een zelfstandige rechtsingang te geven bij zaken over kindbeschermingsmaatregelen. De vraag is echter of dit wenselijk is en niet juist een ongeoorloofde druk op de minderjarige kan leggen, bijvoorbeeld in situatie waarin ouders het niet eens kunnen worden over gezag en/of omgang.

Lid 4

Deze vervanging sluit aan op de in het eerste 1 voorgestelde wijziging waarbij het noodzakelijkheidsvereiste wordt toegevoegd. De toevoeging waarborgt dat de inbreuk op de rechten van ouders en minderjarigen strikt en expliciet wordt getoetst en gemotiveerd. Bij de bepaling van de duur van de ondertoezichtstelling helpt dit om kritisch te kijken naar de relatie tussen de duur van de maatregeling en de ontwikkelingsbedreiging die daartoe leidt.

Artikel 258 BW (duur van de ondertoezichtstelling)

De voorgestelde toevoeging sluit aan bij het nieuw voorgestelde art. 1:255 lid 4 BW. Met de toevoeging wordt de GI bewust gemaakt dat de ondertoezichtstelling enkel voortduurt voor zover noodzakelijk (en derhalve niet langer). Hiermee wordt benadrukt dat de opgelegde duur van de ondertoezichtstelling niet hoeft te worden afgewacht en een beëindiging ervan ook eerder aan de orde kan zijn.

Artikel 260 BW (verlenging ondertoezichtstelling)**Lid 1**

Hoewel het wenselijk is dat het perspectiefbesluit steeds door de kinderrechter wordt genomen, als onderdeel van het verzoek tot (verlenging van de) machtiging uithuisplaatsing, lijkt het minder wenselijk dat de ondertoezichtstelling langer dan voor de duur van een jaar kan worden verlengd, in het geval het opvoedperspectief door de kinderrechter elders is bepaald. Een verlengingsverzoek is een tussentijds toets moment waar ouders veel waarde aan hechten en waar in de praktijk ook door de GI en betrokken hulpverlening naartoe wordt gewerkt omdat dit tevens een moment is waarop verantwoording dient te worden afgelegd. In situaties waarin de ondertoezichtstelling steeds wordt verlengd voor de duur van een jaar word in sommige gevallen één keer per jaar reeds minimaal bevonden.

Lid 2

Zie reactie artikel 1:255 lid 2 BW

Lid 3

Wenselijk

Artikel 1:262 BW (toezicht hulp en steun)**Lid 1**

Wenselijk

Lid 3

Deze toevoeging wordt uiterst wenselijk en zinvol geacht nu het de GI dwingt om rekening te houden met broers en zussen en andere minderjarigen waarmee in gezinsverband wordt samengeleefd. In de praktijk wordt helaas vaak gezien dat bij een uithuisplaatsing het contact tussen hen onderling niet of nauwelijks wordt bevorderd met grote consequenties. Ook de toevoeging 'andere minderjarige' is wenselijk omdat dit recht daarmee niet uitsluitend voor broers en zussen geldt maar bijvoorbeeld ook voor stiefbroers en zussen. Gelet op een toename van het aantal samengestelde gezinnen, ook wel 'mixed families' genoemd, wordt hiermee aansluiting gezocht bij hedendaagse gezinssamenstellingen.

Artikel 1:262b BW (geschillenregeling)

Deze aanvullingen worden wenselijk geacht nu er ook steeds meer bekendheid ontstaat ten aanzien van de geschillenregeling. Ter verbetering van de rechtspositie van minderjarigen lijkt dit bij uitstek een regeling waar de informele rechtsingang passend is.

Artikel 1:262c BW (omgang en hoofdverblijf tijdens ondertoezichtstelling)

De verplaatsing van het bestaande artikel 1:265g lijkt een logische zet, hetgeen ook geldt voor de voorgestelde aanvulling ten aanzien van het hoofdverblijf. De vraag is of het wenselijk is om degene die bevoegd is een dergelijk verzoek te doen, te beperken tot de GI of dat het wenselijk kan zijn om dit uit te breiden met de met het gezag belaste ouder, een omgangsgerechtigde en de minderjarige van twaalf jaar of ouder. Deze hebben uiteraard al een mogelijkheid hiertoe doch dit leidt in de praktijk vaak tot verschillende procedures die worden behandeld door verschillende afdelingen binnen de rechtbanken en hoven (afdeling jeugdrecht vs. afdeling familierecht). Gelet op de samenhang en om meerdere zittingen te voorkomen, moet dikwijls aangedrongen worden op gecombineerde behandelingen hetgeen administratief veel gedoe oplevert. Bovendien blijkt er in de rechtspraak en literatuur discussie over de vraag of en wanneer de GI belanghebbende is in het kader van omgangsprocedures tussen ouders tijdens een ondertoezichtstelling. Rechtbanken en hoven lijken hier ook geen eenduidig beleid in te voeren.

Artikel 1:265b (uithuisplaatsing)**Lid 1**

Is een wijziging van de rechtsgrond voor een machtiging uithuisplaatsing zinvol?

JA de wijziging van de rechtsgrond voor een uithuisplaatsing zoals voorgesteld wordt zinvol geacht. Hiermee wordt aansluiting gevonden bij internationale wet- en regelgeving, waaronder art. 8 EVRM, en de jurisprudentie van het EHRM. Tevens wordt benadrukt dat een machtiging uithuisplaatsing een ultimum remedium is. Thuis opgroeien moet altijd het uitgangspunt zijn waarbij slechts in zeer uitzonderlijke gevallen overgegaan wordt tot uithuisplaatsing. De toevoeging van het subsidiariteitsvereiste draagt bij aan het bewustzijn hiervan.

Lid 4

De voorwaarde dat broers, zussen en andere minderjarigen waarmee in gezinsverband is samengeleefd, gezamenlijk geplaatst worden is in lijn met het recht op 'family life'. Dat dit nu nog niet het uitgangspunt is, is uiterst onwenselijk en leidt tot schrijnende situaties waarbij meerdere kinderen uit één gezin niet gezamenlijk opgroeien terwijl zij al los van hun ouders moeten opgroeien.

Artikel 1:265c BW

Zie reactie 1:260 lid 1 BW

Artikel 1:265ca BW (opvoedperspectief)**Lid 1 en 2**

Thuis opgroeien dient het uitgangspunt te zijn. Slechts in uitzonderlijke gevallen dient overgegaan te worden tot uithuisplaatsing. In dergelijke gevallen moet voorts (werken aan aan) terugplaatsing het primaire doel zijn binnen de uitvoering van de uithuisplaatsing. Indien dit om bepaalde redenen

volgens de GI niet meer het geval kan zijn, dient een gemotiveerd verzoek te worden gedaan aan de kinderrechter. Pas als die hierover heeft geoordeeld, kan het zo zijn dat de GI niet meer gebonden is aan thuisplaatsing als hoofddoel. Dit dwingt de GI om vanaf dag 1 van de uithuisplaatsing actief toe te werken aan terugplaatsing van de minderjarige en oog te hebben voor het opvoedperspectief. Het wordt wenselijk geacht om de mogelijkheid om het opvoedperspectief te wijziging alleen indien ene beëindiging van het ouderlijk gezag aan de orde zou zijn nu dit benadrukt dat opgroeien bij ouders thuis het uitgangspunt is en dat alleen in uitzonderlijke gevallen sprake kan zijn van een uithuisplaatsing zonder perspectief op terugkeer.

Ouders en minderjarigen weten hierdoor beter en eerder wat de bedoeling is binnen de uitvoering van de uithuisplaatsing en genieten de rechtsbescherming die hen in dit kader toekomt, indien terugplaatsing niet meer het hoofddoel is.

Lid 3

Is het wenselijk dat de ondertoezichtstelling en machtiging uithuisplaatsing voor onbepaalde tijd gelden indien de kinderrechter heeft bepaald dat de inspanning van de GI niet is gericht op thuisplaatsing?

NEE dit wordt niet wenselijk geacht nu dit ouders en minderjarigen onvoldoende rechtsbescherming biedt. Ondanks dat de mogelijkheid behouden wordt om de GI te verzoeken om de uithuisplaatsing te beëindigen dan wel de inspanning weer te richten op thuisplaatsing van de minderjarige en er wel een jaarlijkse evaluatie geldt, biedt een jaarlijkse verlenging door de kinderrechter een betere rechtsbescherming. De verstrekende maatregel van een uithuisplaatsing en de voortdoring daarvan dient jaarlijks te worden getoetst door de kinderrechter.

Artikel 1:265d BW

Met het woord 'kan' wordt verwezen naar de mogelijkheid om de uithuisplaatsing te beëindigen of in duur te bekorten als het belang van de minderjarige zich daartegen niet verzet en de grondslag niet langer aanwezig is. Indien het de intentie is om de uithuisplaatsing niet langer te laten voortduren dan strikt noodzakelijk, dan dient het woord 'kan' te worden vervangen althans dient de formulering te worden aangepast in zowel lid 1 als lid 2.

Het vervallen van de tweetrapsconstructie wordt van toegevoegde waarde geacht nu hiermee de drempel verlaagd wordt voor ouders en minderjarigen om zicht te kunnen wenden tot de kinderrechter. Bovendien wordt het wenselijk geacht dat er tevens een ingang is om de kinderrechter te verzoeken het doel van de inspanning van de GI te wijzigen. In het huidige voorstel wordt enkel de Raad gehoord, alvorens de kinderrechter beslist op een verzoek tot bepaling dat de inspanning van de GI niet is gericht op thuisplaatsing. Het wordt wenselijk geacht de Raad ook in het omgekeerde geval te horen zodat er tevens advies kan worden ingewonnen indien verzocht wordt om het opvoedperspectief te wijzigen en na een eerdere beslissing van de kinderrechter wel terugplaatsing weer als doel te hebben. Dit geeft met name ouders en minderjarigen meer houvast indien zij het met een dergelijk verzoek moeten opnemen tegen de GI. De Raad kan ook dan als onafhankelijk adviseur optreden.

Artikel 1:265f BW (omgangsplan)

Lid 1 en 2

Het recht op omgang tussen ouders en kinderen en kinderen onderling wordt essentieel geacht. Ook of misschien wel juist in het geval van een uithuisplaatsing. De uithuisplaatsing is in essentie steeds gericht op terugplaatsing, reden waarom het in beginsel van belang is om het contact

tussen ouders en minderjarigen gedurende de uithuisplaatsing te continueren en hier een concreet plan op vast te stellen. Hoewel in de toelichting is opgenomen dat het op grond van het voorgestelde art. 1:262 lid 3 BW in de rede ligt om ook broers en zussen te betrekken bij de totstandkoming van het omgangsplan, staat dit niet expliciet in het voorgestelde artikel genoemd. Het lijkt daarom aan te bevelen dit wel als zodanig expliciet op te nemen zodat de GI, ook in het geval omgang tussen ouders en de minderjarigen niet mogelijk is, te (kunnen) wijzen op de verplichting om wel een daadwerkelijk omgangsplan op te stellen tussen de minderjarigen onderling zodat de verplichting om dit onderlinge contact te bevorderen, ook daadwerkelijk en concreet geëffectueerd kan worden.

De uiterste termijn van 6 weken wordt gelet op het belang van contact te lang geacht. Hoewel het van belang is dat zorgvuldig wordt nagedacht over een omgangsplan dat ook daadwerkelijk kan worden uitgevoerd en wordt gesproken van een uiterlijke termijn, leert de ervaring dat GI's over het algemeen deze termijn volledig zullen benutten. Indien er vervolgens geen overeenstemming wordt bereikt en er binnen 2 weken een zitting dient plaats te vinden, geldt dat er dan al 2 maanden geen contact kan zijn geweest. Dit is uiterst onwenselijk. Een verkorting van de termijn om tot een omgangsplan te komen, of in ieder geval een tijdelijke omgangsregeling, dwingt de GI om bij aanvang van de machtiging uithuisplaatsing direct een jeugdbeschermer aan te wijzen die actief met de uitvoering van de uithuisplaatsing aan het werk gaat, met als doel de minderjarige weer z.s.m. terug te kunnen plaatsen bij ouders, zonder onnodig contactverlies. Dit strookt ook met de gedachte dat de uithuisplaatsing een uiterst middel moet zijn en geen onnodige inbreuk mag vormen.

Lid 3

De ambtshalve bevoegdheid wordt wenselijk geacht in het kader van een meer actieve rol van de kinderrechter in het kader van een uithuisplaatsing en het toezien op het verloop ervan. Indien de GI omwille van capaciteitsgebreken of andere redenen verzaakt in haar verplichting, geeft dit de kinderrechter een eigen mogelijkheid het recht op omgang te waarborgen op alle momenten gedurende de uithuisplaatsing.

Artikel 1:265fa BW

Lid 1

Niet duidelijk is waarom hier pas na 6 weken de mogelijkheid voor ouders en de minderjarige wordt gecreëerd om zich terzake de omgang tot de kinderrechter te wenden. Naast het feit dat deze termijn in het kader van de totstandkoming van het omgangsplan al te lang wordt geacht, zou qua formulering beter aansluiting kunnen worden gezocht bij het nieuw voorgestelde artikel 1:265f lid 2. Dit biedt ouders en minderjarigen ook de mogelijkheid om eerder een verzoek in te dienen, als blijkt dat geen overeenstemming kan worden bereikt met de GI over de omgang/het omgangsplan.

Lid 3

Het voortduren van deze regeling wordt wenselijk geacht in het kader van de rechtszekerheid.

Artikel 1:265i BW

Wenselijk

Artikel 1:265k BW**Lid 1**

Duidelijk is dat het met de schrapping van de uitzondering de intentie is om een laagdrempelige toegang te creëren hetgeen betekent dat een verzoek in het kader van de geschillenregeling ook zonder advocaat kan worden ingediend. Zorg bestaat dat de omgangsgerechtigde die zich steeds in een zwakkere positie bevindt ten opzichte van professioneel betrokken partijen zoals de GI niet in staat is om zelf de weg naar de rechtbank te vinden laat staan een gedegen onderbouwde verzoek te doen ex art. 1:262b BW en ontmoedigd wordt zich in dat kader professioneel te laten bijstaan. In dat kader valt aan te bevelen om een dergelijk verzoek kosteloos (géén griffierecht) door een advocaat (gefinancierde rechtsbijstand zonder bijdrage) te laten indienen zodat de “equality of arms” in ieder geval wordt gewaarborgd.

Lid 2 en 3

Met deze verplichting wordt het recht op omgang beter gewaarborgd in het kader van een uithuisplaatsing en kan de kinderrechter toetsen of door de GI aan de verplichtingen in dit kader is voldaan.

Artikel 1:266 BW (gezagsbeëindiging)

Is een wijziging van de rechtsgrond voor een gezagsbeëindiging zinvol?

JA de wijziging van de rechtsgrond voor een gezagsbeëindiging zoals voorgesteld wordt zinvol geacht. Hiermee wordt aansluiting gevonden bij internationale wet- en regelgeving, waaronder art. 8 EVRM, en de jurisprudentie van het EHRM. In de nieuwe rechtsgrond komen terug 1) het noodzakelijkheidsvereiste 2) het proportionaliteitsvereiste en 3) het subsidiariteitsvereiste. Door de introductie van het opvoedperspectief in artikel 1:265ca wordt wettelijk een minder ingrijpend alternatief gecreëerd voor de gezagsbeëindiging.

Artikel 1:277 BW

Wenselijk

Artikel 1:283 BW (kosteloze behandeling)

Er lijkt onduidelijkheid te bestaan over wie nu het verzoek kosteloos kan indienen. Verwarring kan worden voorkomen door dit expliciet op te nemen.

Artikel 1:300 BW (evaluatie voogdij)

Wenselijk

Artikel 1:303a en 1:303b BW (geschillenregeling en omgang voogdij)

Het is wenselijk dat de jurisprudentie op dit gebied gecodificeerd wordt middels een wettelijke regeling. Deze is daarmee in lijn met de uitspraak van de Hoge Raad van 19 mei 2017, ECLI:NL:HR:2017:943.

Artikel 1:329 BW

Wenselijk

Artikel 1:377a en 1:377e BW

Wenselijk

Artikel II – Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering

Artikel 799a Rv

Wenselijk

Artikel 800 Rv

De verkorting van de termijn in het kader van spoedprocedures draagt bij aan duidelijkheid voor ouders en minderjarigen en biedt de mogelijkheid om eerder tegen een dergelijke beslissing op te komen. Dit dient wel in samenhang te worden gezien met het belang van ouders om dan ook direct kosteloos juridische bijstand te krijgen middels de voorgestelde piketregeling. Het is daarbij tevens van belang dat ouders de mogelijkheid behouden om te kiezen voor een eigen voorkeursadvocaat.

Artikel 800a RV

Wenselijk

Artikel 806 Rv

Een verkorting van de appeltermijn van 3 maanden naar 6 weken wordt wenselijk geacht in het kader van de rechtsbescherming van ouders en kinderen. Dit brengt sneller duidelijkheid en voorkomt dat de duur van de maatregel al voorbij is tegen de tijd dat het hoger beroep wordt behandeld. Hetzelfde geldt voor de cassatietermijn.

Artikel 807 RV

Wenselijk

Artikel 809 RV

Het is goed dat de rechtspositie van de minderjarige versterkt wordt en aansluiting wordt gezocht bij een deels bestaande rechtspraktijk. In het kader van uniformiteit zou het wenselijk zijn dat (op termijn) wordt onderzocht hoe de verschillende leeftijdscategorieën kunnen komen te vervallen zodat hier geen verwarring en onduidelijkheid over bestaat.

Artikel III – Jeugdwet

Artikel 2.3

Wenselijk

Artikel IV – Wet op de Rechtsbijstand

Artikel 43

In het kader van een verbetering van de rechtsbescherming van ouders en minderjarigen is het uiterst wenselijk om kosteloze rechtsbijstand door een advocaat beschikbaar te stellen in de gevallen waarin de overheid verstreckende maatregelen (dreigt) te nemen ten aanzien van minderjarigen en hun ouders zoals een machtiging uithuisplaatsing of beëindiging ouderlijk gezag. Dit is een codificatie van een pilot die succesvol is gebleken. De introductie van een piketregeling in geval van spoeduisplaatsingen zorgt ervoor dat ouders en minderjarigen die hiermee worden geconfronteerd, direct rechtsbescherming genieten van een advocaat die in staat is op te komen voor de belangen van de betreffende ouder.

Artikel V – Overgangsrecht

Akkoord

Artikel VI – Citeertitel

Akkoord